

I två ärenden (I och II) har flygbolag begärt avräkning enligt artikel 12.1 i EU-förordningen nr 261/2004 om flygpassagerares rättigheter.

II. Avräkning av skadestånd för merkostnad. Avgörande 2016-06-22; 2015-10845.

D begärde ersättning med motvärdet av 234 brittiska pund för flygbiljett, med motvärdet av 65 brittiska pund för taxiresa från Gatwick till London och med 160 kr för två öl som hon drack på Arlanda. Som grund för kravet åberopade hon att flygningen med flygbolaget N från Arlanda till Gatwick försenades mer än fyra timmar.

N motsatte sig kravet. Som grund åberopade flygbolaget att det enligt artikel 12.1 har rätt att avräkna kostnaden för taxi mot den kompensation enligt artikel 7 som redan har betalats till resenären. Samtliga passagerare fick måltidskuponger varför ingen ersättning för öl kan betalas.

Allmänna reklamationsnämnden gjorde följande bedömning

Inledning

D begär ersättning för flygbiljettens pris samt skadestånd för två öl som hon druckit på Arlanda medan hon väntade på flygavgången och för en taxiresa som blivit nödvändig på grund av förseningen.

Kravet på återbetalning av priset för flygbiljetten

Nämnden konstaterar att lufttransporten genomförts, även om det skett med försening samt att D har fått kompensation för förseningen i enlighet med artikel 7 i EU-förordning nr 261/2004. Med anledning av det och då det inte har framkommit någon annan grund för att hon skulle vara berättigad att få tillbaka vad hon betalat för flygtransporten ska hennes krav på ersättning för biljettens pris avslås.

Kravet på ersättning för två öl

När det gäller kravet på ersättning för två öl på Arlanda noterar nämnden att N uppgivit att flygbolaget har gett D måltidskuponger, vilket hon inte sagt emot. D har inte bevisat att de måltider och förfriskningar som flygbolaget har tillhandahållit genom måltidskuponger har varit otillräckliga med hänsyn till väntetiden. Hon har inte heller bevisat att det varit omöjligt för henne att använda måltidskupongerna. Hennes krav i denna del ska därför avslås.

Kravet på ersättning för taxiresa

Parterna är överens om att D i och för sig har rätt till ersättning av N för den taxiresa som blev nödvändig till följd av flygförseningen. N har dock hävdats att ersättningen för taxiresan ska räknas av mot den kompensation som bolaget redan har betalat ut till D i enlighet med artikel 7 i EU-förordning nr 261/2004 och att hon därför – eftersom kompensationens belopp var högre än kostnaden för taxiresan – inte är berättigad till någon ytterligare ersättning för taxiresan.

Den fråga som nämnden ska ta ställning till är alltså om N har rätt att avräkna ersättning för taxiresan mot redan betalad kompensation enligt artikel 7 i EU-förordning nr 261/2004.

Kompensation enligt artikel 7 i EU-förordningen har enligt EU-domstolen till syfte att kompensera passagerare för den tidsspillan som de drabbas av vid t.ex. en försenad flygning.

Enligt domstolen är tidsspillan lämplig att ersätta genom standardiserad kompensation eftersom den drabbar samtliga passagerare vid försenade flygningar på samma sätt.¹

Enligt ordalydelsen i första meningen i artikel 12.1 i förordningen påverkar tillämpningen av förordningen inte en passagerares rätt till ytterligare kompensation. Kompensation som beviljas i enlighet med förordningen får enligt andra meningen i artikeln räknas av från sådan ytterligare kompensation.

Enligt EU-domstolen är artikel 12.1 avsedd att komplettera de åtgärder som föreskrivs i förordningen så att passagerarna kan få ersättning för *hela* den skada de lidit på grund av lufttrafikföretagets underlåtenhet att iakttä sina avtalsenliga skyldigheter. Bestämmelsen gör det enligt domstolen möjligt att förpliktiga lufttrafikföretaget att ersätta skador som uppstått på grund av bristande uppfyllelse av avtalet om lufttransport på annan rättslig grund än EU-förordning nr 261/2004, det vill säga bland annat enligt de villkor som föreskrivs i Montrealkonventionen eller enligt nationell rätt.² Även om kompensation enligt förordningen får vissa ekonomiska följder för lufttrafikföretagen, kan dessa enligt domstolen inte anses orimliga i förhållande till målet i förordningens målsättningsstadgande att sörja för ett långtgående skydd för flygpassagerarna.³

Avsikten med bestämmelsen i andra meningen i artikel 12.1 får anses vara att undvika att resenärer får dubbel ersättning för samma skada. Bestämmelsen är inte avsedd att mildra de ekonomiska följderna för flygbolagen. Genom den standardiserade ersättningen enligt artikel 7 i EU-förordningen kompenseras resenären för den tidsspillan som denne drabbas av till följd av förseningen. Om den ytterligare ersättning som resenären begär avser samma tidsspillan, ska därför med stöd av artikel 12.1 avräkning ske mot kompensationen enligt artikel 7 i EU-förordningen. Om däremot, som i det aktuella fallet, ersättningen avser något annat än denna tidsspillan, ska någon avräkning inte ske. Grunden för ersättning är i sistnämnda fall inte densamma som enligt artikel 7 i förordningen. Om resenären får ersättning för t.ex. en taxiresa blir det därför inte är fråga om dubbel ersättning för samma skada.

I detta fall är alltså grunden för skadestånd för taxiresan och grunden för kompensation enligt artikel 7 i förordningen inte densamma. Avräkning får därför inte ske. N ska därför, utöver redan betalad kompensation enligt EU-förordning nr 261/2004, rekommenderas att betala motvärdet av 65 brittiska pund till D.

¹ Se EU-domstolens dom i de förenade målen nr C-581/10 och C-629/10, Nelson m.fl. och TUI Travel m.fl., punkt 49 ff.; jfr EU-domstolens dom i målen nr C-402/07 och C432/07, Sturgeon m.fl., punkterna 52 och 61.

² Dom i mål nr C-83/1, Sousa Rodriguez, punkt 38.

³ Se t.ex. EU-domstolens dom i de förenade målen nr C-581/10 och C-629/10, Nelson m.fl. och TUI Travel m.fl., punkt 76.